

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13034

DRAY MAYSELEKH

Der Nister

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ד ע ר נ י

ד ו ר י מ י י ס ע

ק י נ ד ע ר פ א ר

דער ניסטער

דריי מייסעלעך

צייכענונגען פון פראדקטן און בלאנק

אין פארעם ארכיוו
פאר די יידישע ביבליאטעק

PRINTED in U. S. S. R.

קינדער פארלאג. 1934

קטער—אי. גרינזויד

טעכאנירער—יא. אלמאנ

סליט ווט. 8333 303. גאש. נומ. 2802. טראוש 3600. $\frac{1}{2}$ דרוקבוידג.
110 \times 72. אפגעטעגנ צום דרוק 8 יונ. דערלויבט צום דרוק 6 אקטאבער 1934
רוקעריי. טשאַרנאַטאַרסקא קאָמונאַ, פּוּשקין־גאַס 32.

דער טויט פון א כינעזער

1

צי כ'האָב עס געהערט.
צי כ'האָב ערגעצ געלייענט.
ווי אזוי א כינעזער
האָט זיין טויט ניט באוויינט.

מ'האָט אימ געכאפט
(זיין פארברייכנ איז גרויס).
ווען געדרוקט ער האָט פלעטלעך
אינ א אומלעגאל הויז.

מ'האָט אימ געפאקט
פא א דרוקער־מאשין.
ווען געדרוקט האָט אן אפרופ
צו כינעס לאנדס זין.

„כינעזער, א שאנדע!—
האָט דאָס פלעטל געוואָגט—
קיינ לאנד פאראזיטן,
ווי אונדזערס. פארמאָגט.

„קיינ לייב ווערט געפרעסן.
„ווי מיר דאָ אינ לאנד,
„פון אייגענע, פרעמדע,
„וואָס מאכנ איינ האנט.

„אפ דריקן, אויספרעסן,
„דאָס פעסטע פון אונדז,
„אונ רייכ זיי צו ווערן—
„זיי ווייסן די קונצ.

„אפ אַרעמענ כעזשפן,
„אפ פיסן פון מויל
„פון אונדזערע פרידער
„זיי מאכנ זיכ וויל.

„שטייט אופ זשע, איר פרידער,
„האַט דאָס פלעטר געזאָגט—
„די אייגענע סאָנימ
„אונ פרעמדע פאריאָגט.

„פאריאָגט, טרייבט ארויס.
„פארניכטעט פיו שפענט”...

.....
האַט זיכ פלוצימ באוויזן
א געהיימער אגענט.

אונ געטראָפּני, געפּאקט
באמ פארברעכני, וואָס גרויס,
דעם ארבעטער־דרוקער
אינ אומלעגאל־הויז.

איז גלייכ צוגעגאנגען
דער געהיימער אגענט
אונ קייטלעך פארוואָרפּן
אפּן ארבעטערס הענט

אונ האָט זיי געשלאָסן.
אונ יענער—געשמידט;
געלאָזט אימ פאָרויסגיין,
ער—הינטן אימ היט.

גייט נאָך אימ אונ פירט אימ—
א הונט אפּ זיין שפור, —
ער היט אימ אונ פירט אימ
אינ קאָמענדאנטור.

און א צייט מיינע ליבע,
 א צייט אזא איצט,
 ווען ס'וילדעוועט טערֶאָר
 און ס'וועט שווערד בליצט...

אינ א צייט אזא, ווייסט איר,
 ס'איז קלאָר דאָך, געוויס,
 ווען אן ארבעטער פאקט זיכ—
 ניט גוט איז, איז מעס.

פאזונדערס נאָך דאָרטן,
 ביפראט אַט־אָ דער,
 ווען ס'קלאָרע באווייזן,
 וואָס דארפ מען דען מער?

איז ער שוין פארמישפעט...
 א הונט אפ זיין שפור
 גייט נאָך אימ און פירט אימ
 אין קאָמענדאנטור.

ער היט אים אונג פירט אים
אינג קאמפניאנסור

אונ ווייט נאָכ צו גיין
 פונ דאָרט איז אהינ.
 אונ ווייט ביז צו קומען
 אינ נעצ פונעם שפינ.

פונ דאָרט. ווו געווינט
 יענער אַרבעטער האָט.
 ביז הויפ פונעם מישפעט
 אינ צענטער פונ שטאָט.

א וועג דורכצומאכנ
 א ווייטן קומט אויס...
 אונ ווער סע דערזעט זיי.
 דעם קאָפ דרייט ער אויס.

דרייט אויס אונ באקוקט זיי
 אונ שטילערהייט זעט.
 אז איינער פונ ביידן
 זיין לעצטן גאנג גייט...

שוין לעצטן גאנג גייט ער.
 ווייל אזוי האָב געהערט—
 אינ הויפ פונעם מישפעט
 אזוי געטאָנ ווערט:

מע פירט און מע ברענגט.
און מע קומט, און מער גאָר—
קיינ איבעריקס ברויכט גיט
די הענקערשע וואָר...

קיינ איירעס, געריכט—גיט,
און אלץ איז שוין גרייט,
אינ הויפּ אינדערמיט נאָר
א קלאַצ איינע שטייט.

די חייכ פאר א מענטשן
צום קעפּן געפראכט,
און הענקער שוין ווארט אימ...
און געווען איז פארנאכט.

זיינען צוויי דאן אריין.
 אינעם טויער פון הויף
 האָט געווארט. ווער געווארט.
 ווי געזאָגט שוין דערופ.

איז די זון דאן פארגאן
 אפן הימלשן ראנד,
 האָט זי יענער פאגריסט
 מיט א מאכ מיט דער האנט.

און גלייך צוגעגאנגען
 צום הענקער, צום קאט,
 און א זאָג געטאָן גלייך אימ
 איב פאָנעם קימאט:

„זאָל לעפּן די זון.
 „וואָס איז נאָרוואָס פארגאן.
 „פאר ליכטיקע טעג נאָכ
 „פיל זונען פאראן.

„און אנדערע קומען
 „פארפייטן מיינ אָרט.
 „וואָס איך ניט געטאָן האָב.
 „דערטאָן ווערט דאָכ פאָרט.

„אונ אָט איז מײַן קאָפּ אײַכ.
„איכ לײַג אײַמ אוועק.
„אַבער קומענ א טאָג וועט.
„יענער טאָג פונ די טעג“!..

אונ וואָס זײַגעשענ.
אײַכ דערצײלנ כײַפּאַרשפּאַר.
אָט אזוי זעט זי אויס.
יענע הענקערשע וואָר.

צי אזוי האָב געהערט.
צי מײַהאַט מיר דערצײלט.
נאָר אזוי האָב כײַנעזער
זײַן טויט אײַב באוויינט.

א מייסע מיט א בער

כ'וויץ א מייסע אייך דערציילן.
ווי ס'אמאָל, צוריק מיט יאָרן.
ווינטער־צייטן האָלצ צו האסן
אינ א וואלד א מענטש געפאָרן.

אינ א גרויסן, א געדיכטן,
מיט א פערד אונ מיט א שליטן
האָט פונ וועג אראָפגעקערט זיך
אונ אינ וואלד אריין אינמיטן.

אונ געקומען, צוגעגאנגען
צו א פוימ צו א געזונטן,
אונ מיט האק האָט זיך פארמאָסטן
צו זיין וואַרצל אימ פונונטן.

אונ א האק געטאָן א רעכטן,
איינס אונ צוויי־דער מענטש קאָן האקן.
האָט דער פוימ גענומען קרעכצן
אונ די צווייגן זיינע קנאקן.

אונ מיט האק האָט זיך פֿאַרמאַסט
צו זײַן וואָרצל אימ מונגנסט

האָט דער מענטש, און שצענער פאלן.
האָק אין קארב און העק אין קארבן.
האָט דערזען דער בוימ־געקומען
איז זיין צייט איצט שוין צו שטאָפּן.

האָט ער לאנג זיך ניט געגעבן,
אָפּער מענטש האָט אים גענומען:
האָט א קראַכ געטאָן א לעצטן,
בוימ א זיפּצ געטאָן א שטומען.

און א פאך געטאָן א טויטער...
האָט מיט שפּצ זיינעם געטראַפּן
אינ א פּער, וואָס איז געלעגן
און זיין ווינטער־שלאָפּ געשלאָפּן.

האָט זיך אופגעכאפט דער פּער דאן
און פון גרוב א קוק געגעבן,
האָט דערזען: דער מענטש אנטלאָפּן,
פּערד און שליטן נאָר פארבליבן.

האָט א לאָז געטאָן דער פּער זיך,
בוימ און צווייגן אויסגעמיטן,
און געוואָלט אפּ פּערד א שפרונג טאָן,
איז אויין מיט פּיס אין שליטן

האָט זיך אומגעכאַפּט דער בער דאָן
און טונ גרוב א קוק גענעבן

איב גענומען
מיטן בער אן

וענ האט זיך סראנג
אונ מיטן שליט

אינ א לאַכ אונ דאָרט פארהאקט זיכ
בא דעם שליטנ־עק. באמ שטאפל
האָט דאָס פערד דערפילט סאקאָנע.
האָט דאָס פערד געטאָנ א צאפל

אונ א ריס געטאָנ פונ אָרט זיכ
אונ גענומענ האָט זיכ טראָגנ.
מיטנ בער אונ מיטנ שליטנ
אינ דער וועלט אריינ זיכ יאָגנ

דורכ דעם וואלד אונ צווישנ בויעמער.
אונ אפ וועגנ אונ ניט וועגנ.
ווי פונ בייטשנ פיל געטריבנ
אלע אומגליקנ אנטקעגנ:

זאָל זיכ טרעפנ. וואָס סיצועט טרעפנ.
זאָל עס טאלנ. זיכ צעשלאָגנ
אינ א גרופ. צי אינ א גראָפנ—
פערד וועט לויפנ. פערד וועט יאָגנ.

טרעגנ קינדער. ווילנ וויסנ:
אונ דער מענטש ווו זיהינ געקומענ
ענטפערט מענ זיי: מיטנ פריילינג.
מיטנ וואסער איז פארשווומענ.

און א טייל אזוי גאָר זאָגן.
אז אינ וואלד איז ער פארפליבן;
ווען ער האָט א טינט און פעדער,
וואָלט זיין לעבן דאָרט באשריבן.

דער פוהם און דער בער

(א שפאס-מייסעלע)

1

אכ, ווער איז א פאלנ.
א פאלנ איז ווער,
ארויסגיין זיך שלאָגן
אנטקעגן דעם בער.

דער בער וויל זיך שלאָגן,
איז גרייט און האָט מאכט,
האָט נאָרוואָס פֿונ ווינטער,
פֿונ שלאָפֿ אופגעוואכט

און קומט פֿונ זיין ליג־לאָך
מיט בלעטער באדעקט,
האָט לאנג ניט געגעסן,
קייג האָנעק געלעקט.

און שמעקט נאָכ מיט ליג־לאַכ,
מיט פּויל־בלאט און גראָז. —
קומט בער־קאָפּ, קומט דריי־קאָפּ
מיט נישטער אינ נאָז.

2

און פּוקס גייט פּונפּאַרנט,
ער גייט אימ פּאַרויס
און פּירט אימ אפּ רינג־פּלאַצ.
אפּ רינג־פּלאַצ ארויס.

און גרויס איז דער רינג־פּלאַצ,
און רונדיק און ווייט,
ס'איז קיינער ניטאָ נאָכ
צו יענער נאָכ צייט.

3

צו ווינט און צו ליידיק,
צו הימל און ערד,
ווער אויערנ האָט נאָר,
ווער אויערנ־הערט.

דער פּוקס האַלט א רעדע
צו אלעם זיב ווענדט:
„ווער סיוויל און האָט כיישעס,
„ווער פּיס און ווער הענט,

אונ מוקס גייט מונשקארנט,
ער גייט אים טארניס,
אונ מירט אים אפ רינג-פלאצ,
אם רינג-פלאצ טרויס

„ווער מוט אונ פאגערנ
-מיט פער אינ געשלעג.
„דער זאָל איצט ארויסגיין.
„דער זאָל איצט אונ מעג.

„ווייל ווער איז א שלעגער.
„א שלעגער איז דער.
„ווער ס'האָט אינ זיכ דרייסטקייט
„זיכ ראנגלענ מיט פער.

„אָט דער איז א דרייסטער.
„אנ איינשטעלער איז.
„אונ וועט פער אימ פאקעמפנ.
„גיט פער אימ א פריז:

„דער פער וועט אימ נעמענ.
„אימ פרענגענ צו זיכ.
„אונ גלייכ אימ אָפגעפנ
„דעמ קעכער אפ קיכ.

„אונ קעכער וועט נעמענ
„אימ שניידנ אפ שטיק.
„איינ האלב וועט ער קאָכנ.
„האלב לאָזנ צוריק.

אוג קעכער וועט קאכען
די צווייטע האלב אויך

-אונ בער וועט אימ עסן
-אונ שלינגען אפגיב.
-אונ: שלינגענדיק, שרייען
-מיט קוילעס אינ קיב.

„ווייל זיין וועט אימ ווייניס
-אונ וועלן וועט נאָכ.
-אונ שרייען צום קעכער:
-די צווייטע האלב קאָכ!“

-אונ קעכער וועט קאָכ
-די צווייטע האלב אויב.
-אונ שמעקן וועט צווייטע
-מיט טשאד אונ מיט רויב.

„מיט טשאד זאָל זי שמעקן,
-דעם בער מאכט ניט אויס,
-ווייל גרויס איז זיין הונגער,
-זיין הונגער איז גרויס.

-געקאָכט איז געקאָכט,
-אונ ווען ניט, איז אויב רוי...
האַט פוקס דאן פארענדיקט
זיין רעדע אזוי.

און בער איז א פרעסער,
ווי באוויסט שוין פון לאנג,
אפ זשערלעווער קישקע
און מאַגנ איז קראַנק.

אז מע רעדט נאָר פון עסן,
שוין סלינע אימ רינט,
און דערומ און פארשטענדלעך
וועט זײַן שוין אצינד.

אז נאָכ דעם, וועג פוקס
אזא רעדע ער האלט,
האַט בער זיך דאן עסן,
שטארק עסן פארוואָלט.

און בער האָט געדרייט זיך,
ארומ זיך געלוקט,
אפ זײַטן פארנויגט זיך,
אפ פאָרנט געפוסט.

ווייל געדאכט האָט דעם בער,
אז דער קאמפ שויג צו ענד,
האַט דערומ זיך צום אוילעם
מיט נויגן געווענדט.

צומ אוילעם... צומ פוקס,
אונ דער פוקס איז אליינ,
איז זיכער דער פוקס דאָכ
זיינ קעגנער געווענ.

אונ בער האָט באַקעמפט אימ,
אונ זיכער איצט איז,
דאָן קומט, ווי געזאָגט דאָכ,
דעם פוקס אויב דער פריז.

ווייל א וואָרט איז א וואָרט,
אונ געזאָגט, איז געמיינט—
האָט פלוצימ דער פוקס זיכ
דאָן ביטער צעוויינט...

נאָר איינגעשטילט האָט אימ
דער בער אָבער שנעל,
אונ אָנגעהויבן האָט ער
פונ פוקס'שער פעל.

פונ פעל אונ צומ פלייש,
פונ פלייש אונ צום פיינ,
אונ געגעסן פאמעלעך
אָן זאנפט אונ אָן כריינ.

הָאֵשׁ מְלֻבֵּימ רַעֲרַי מִקֵּס זֵיכ
דָּאָב בִּישְׁעָר לַעֲחֵינְט...

אָן קעכער, אָן קאַכ.
אונ אָן א טשאד אונ אָן א רויכ
די ערשטע, ווי צווייטע,
די צווייטע האלב אויכ.

געקאָכט, ניט געקאָכט,
איז דאָס פלייש געווען רוי..

האַט בער דאן זיין סודע
פארענדיקט אזוי...

האָט בער דאָן זײַב סורע
סאַרקעניקט אַזױ...

אינה אלט:

זייט

3	ער טויט פון א כינעזער
12	מיטע מיט א בער
21	ער טויט און דער בער

